

Food!
24 January!!!
Dance!!!

Це було вчора. А сьогодні я сплю у ванні.
Мама заклеїла вікна скотчем.
Під прозорими хрестами – сніжинки,
які ми хотіли лишити до весни.
Десь над нами гудуть літаки
і свистять снаряди.
Нагріли вчорашній борщ,
погризли сухі хлібці.

25
Листопада

Повітряна тривога така гучна, що тенькає в голові.
Мама бере братика, я – ляльку Ельзу.
Ми біжимо сходами
з чотирнадцятого поверху у підвал.
Так дивно: ліфт працює,
але користуватися ним небезпечно.
Мама казала, що хоче схуднути на весну.
Напевно, їй це вдасться.

Завтра у школах почнуться вимушені канікули.

Багато моїх друзів поїхали закордон:
у Польщу, Румунію, Німеччину...

Тепер вони біженці.

Та якщо я так часто бігаю в підвал
може, я теж біженка?

Чи поки напівбіженка?

Якщо мені страшно заходити у мою кімнату?

Страшно сидіти в нашому туалеті?

Страшно бачити добрі сни,
а прокидатися від обстрілів?

френівка від
Злати

Купити книгу на сайті kniga.biz.ua >>>

